

ליל המעפילים

היה ליל חורף קר של שנת 1947. באוהל קטן ערכה החבורה את הטקס של הדלקת נרות חנוכה. פתאום נכנס המפקד, וקרא לכולם לרדת אל החוף. המשימה הייתה לקבל מעפילים ולפזר אותם ביישובים שונים בתוך הארץ, בלי שהבריטים יגלו זאת.

בחוף נשבה רוח מקפיאה של חודש כסלו. חושך שרר מסביב. הבחורים והבחורות נשכבו על החול הלח, ולא זזו ממקומם, פן יתגלו על-ידי החיילים הבריטים.

כך עברו מספר שעות, עד שהגיעה שעת חצות. פתאום נראה פנס מהבהב מרחוק, ואז ידעו: האנייה הגיעה!

הבחורים והבחורות קמו ונכנסו אל המים הקרים. הם נעמדו בשרשרת ארוכה בתוך המים. סירות הביאו אנשים מן האנייה, והבחורים שעמדו במים עזרו להם לרדת מן הסירות ולהגיע אל החוף. עוד ועוד אנשים ירדו מן האנייה, וזמן רב עמלו הבחורים והבחורות, ונשאו אנשים וחבילות.

השעה הייתה שלוש לפנות בוקר. סוף-סוף הגיע אחרון הנוסעים אל החוף. באותו הרגע נדלקו מאות פנסים בבת אחת, והאירו את החוף כולו. ומאחורי הפנסים יצאו חיילים בריטים...

לבם של כל האנשים שעל החוף עצר פתאום. המפקד וכל אנשיו הבינו: הפעם נכשלה המשימה!

ליל המעפילים

היה ליל חורף קר של שנת 1947. באוהל קטן ערכה החבורה את הטקס של הדלקת נרות חנוכה. פתאום נכנס המפקד, וקרא לכולם לרדת אל החוף. המשימה הייתה לקבל מעפילים ולפזר אותם ביישובים שונים בתוך הארץ, בלי שהבריטים יגלו זאת.

בחוף נשבה רוח מקפיאה של חודש פסלו. חושך שרר מסביב. הבחורים והבחורות נשכבו על החול הלח, ולא זזו ממקומם, פן יתגלו על-ידי החיילים הבריטים.

כך עברו מספר שעות, עד שהגיעה שעת חצות. פתאום נראה פנס מהבהב מרחוק, ואז ידעו: האנייה הגיעה!

הבחורים והבחורות קמו ונכנסו אל המים הקרים. הם נעמדו בשרשרת ארוכה בתוך המים. סירות הביאו אנשים מן האנייה, והבחורים שעמדו במים עזרו להם לרדת מן הסירות ולהגיע אל החוף. עוד ועוד אנשים ירדו מן האנייה, וזמן רב עמלו הבחורים והבחורות, ונשאו אנשים וחבילות.

השעה הייתה שלוש לפנות בוקר. סוף-סוף הגיע אחרון הנוסעים אל החוף. באותו הרגע נדלקו מאות פנסים בבת אחת, והאירו את החוף כולו. ומאחורי הפנסים יצאו חיילים בריטים...

לבם של כל האנשים שעל החוף עצר פתאום. המפקד וכל אנשיו הבינו: הפעם נכשלה המשימה!